

ДОБАР ПОГЛЕД

Неки кажу да је међу саобраћајним системима железница превозно средство које има највише заљубљеник одушевљеним возовима и пругама. Да са великом љубављу, заносом и посвећеношћу путују возовима, уживајући у крајолицима кроз које пролазе и проводећи друштво у пријатним разговорима са својим сапутницима. Чак и када су возови спори и касне, ни то им није препрека да уживају у задовољству путовања.

Други, пак, тврде да су ловци најпосвећенији свом хобију и ловачком заносу, који у време лова сваког викенда путују до ловишта широм Србије. Препешачени километри, киша, снег или сунчева врелина не могу их омести да пронађу задовољство на пољима, у шумама или планинским пределима, док уживају у својим ловачким задовољствима. А, врсни ловци кажу да се са ловачком страшћу мало шта може поредити. Потрага, ишчекивање, неизвесност лова и задовољство уловом подижу ловачки адреналин до неслућених граница. Кажу, ко то није осетио не може ни да разуме. Али, толико посвећеним занесењацима мора се веровати на реч. Наравно, то баш и не мора да важи за оне „ловачке приче“ које се попут најлепших успомена годинама причавају, али све то чини јединственост, непоновљивост и лепоту лова и ловаца.

На жалост, железница са огромним бројем својих заљубљеника и ловци са безграничном љубављу у свој хоби, до сада нису успели да нађу међусобне заједничке и додирне тачке. А, има их више него пуно.

Ловачке приче у возу

Јер, замислите, на пример, колико би се само ловачких прича могло препричати током путовања возом, колико се догађа присетити, а колико смеха и расположења изазвати и код других путника (па их можда и заинтересовати за овај хоби). А, опет, замислите колико би железница могла на овај начин до-

бити нових путника и заљубљеника у путовање возовима.

„Србија Воз“, као нова железничка компанија за превоз путника, има посебне комерцијалне програме за путовање железницом за децу, за младе, за особе старије од 60 година, за студенте, феријалце, запослене, групе путника, па и за новинаре.

А за ловце не само да нема комерцијалних програма, већ ни дефинисаних транспортних понуда. У Србији их има регистровано око 80 хиљада, од чега половина само у Војводини и сигурно је да би за њих превоз возовима био више него повољан и интересантан.

То је посебно изражено када је реч о Војводини, где железничке пруге и возови повезују управо највећа и најзначајнија ловишта у овом делу земље.

Наиме, само у Војводини постоји око 150 ловишта, која се простиру на површини од преко 2,1 милиона хектара. Највише ловачких удружења у Војводини са својим ловиштима је у Бачкој, Банату и у Срему, а када се томе додају и ловишта обухваћена „Војводинашумама“, јасно је да је лов у овом делу Србије најинтензивнији, најинтересантнији, па и најбогатији.

Иако претежно равничарска, са малом пошумљеношћу и великим постотком обрадивог земљишта пружа готово идеалне услове за лов свих врста дивљачи, што Војводину сврстава у ред најпознатијих у Европи по ловиштима.

Железницом до војвођанских ловишта

А ако упоредимо мрежу железничких пруга у Војводини и мапу ловишта у овом делу

Србије, лако се може видети да возови могу стићи до сваког значајнијег ловишта на овом подручју.

Тако ако кренете возом из Београда ка Новом Саду и Суботици, новим „Штадлеровим“ електромоторним гарнитурима, или оним старијим, романтичним возовима са локомотивом и вагонима, можете стићи до „Калакача“ у Инђији, ловишта „Ковиљак-Врбас“ у Врбасу, „Паноније“ у Бачкој Тополи, или новосадске „Неопланте“. Из Суботице новим возовима можете на запад ка Сомбору и Апатину, како би железницом стигли до „Апатинског рита“ или „Крушковца“, али и на исток ка Сенти, Чоки и Новом Кнежевцу, како би сте стигли, на пример, до „Великог рита“ или „Великог Сигета“. А, најпре можете из Суботице стићи возом до „Капетанског рита“, крај Кањже.

Из Новог Сада можете преко Бачке Паланке возом до „Лалинских ливада“ у Озацима, преко „Подунавље-Футог“ у Футогу, па све до „Плавне“ и „Ристоваче“ у Бачу. А, ако железницом наставите из Новог Сада ка Суботици, можете у Врбасу променити воз и кренути на запад и брзо стићи до „Великог бачког канала“ у Кули или на истоку до „Бечејског салаша“ у Бечеју.

Кренете ли возовима Коридором 10 ка Сремској Митровици и

Шиду, лако и брзо стићи ћете до „Каракуше“ код Руме, „Кућине“ код Шида, „Купника“ у Пећинцима или старопазовачког „Дунав – Срема“.

Из главног града велики број возова

саобраћа преко Панчева до железничких станица у Банату, до Вршца, Зрењанина или Кикинде. Иако су пруге неелектрифициране, у саобраћај је уведен већи број нових руских дизелмоторних возова, а статистике кажу да се и број путника са новим гарнитурима дуплирао. Зато, ако желите до новобечејске „Јаруге“, зрењанинског „Бегеја“ или кикиндског „Варошког рита“ или вршачком пругом до „Гелије“ у Банатском великом селу, алибунарског „Средњег Баната“ или „Вршачких планина“, онда је железница ловачки најбољи и најповољнији транспортни избор.

Атракција на српским пругама

А, сигурно је да би музејски воз „Романтика“ био препун када би као специјални „ловачки воз“ повезао ловце до оближњих војвођанских ловишта, попут панчевачког „Доњег Подунавља“, „Вршачких планина“, ковинске „Делиблатске пешчаре“ или шидске „Бостуске шуме“. Замислите само каква би то туристичко-ловачко-железничка атракција била на српским пругама. Носталгични дах прошлих времена и романтично сећање на железничку историју оличену у музејско-туристичкој композицији сигурно не само да би били више него атрактивни и интересантни за стотине ловаца на прузи ка војвођанским ловиштима, већ би свакако код њих пробудило додатне емоције и нову страст и ка лову, и ка возовима. Ловачки воз „Романтика“ њиховим ловачким причама дао би оригиналан и препознатљив садржај, који би за све њих представљао ново задовољство.

Многи од ловаца се још увек, барем из прича сећају да је „највећи ловац“ у старој Југославији био Тито. Кренути Титовим „Плавим возом“ до „Суботичке шуме“ или пешчаре, „Апатинског рита“, „Фрушке горе“, „Сенћанских салаша“, „Карађорђева“ или „Моровића“ сигурно може код ловаца пробудити мисао и непоновљиво

осећање – ко зна колико је пута он у лов ишао баш овим возом, са највишим домаћим политичарима и иностраним званицама тога доба. И све то опет ловачкој страсти, љубави и заносу сигурно ће дати једну нову железничку и историјску димензију, а ловачке приче биће препуне нових утисака још богатије и садржајније.

Посебном транспортном понудом која би била прилагођена потребама ловаца, нарочито у Војводини, железница не само да би направила искорак у свом тржишном пословању, већ би свакако дала и значајан допринос развоју ловног туризма у Србији. Можда би требало размотрити и могућност посебних комерцијалних повластица за чланове Ловачких удружења за путовање железницом, што би им свакако био додатни мотив да се на транспортном тржишту определе за возове.

Мрежа железничких пруга у Војводини, која омогућава да се возовима стигне до свих најзначајнијих ловишта у овом делу Србије, свакако потврђује оправданост једне овакве иницијативе.

Развој ловног туризма

У овом тренутку, Србија од ловног туризма годишње зарађује око три милиона евра. Аустрија са сличним потенцијалима као и наша земља у овој области годишње приходује чак око пола милијарде евра.

Српске железнице на овај начин имају прилику не само да на транспортном тржишту освоје нове путнике и повећају приходе, већ и да дају значајан подстицај развоју ловног туризма у нашој земљи.

Са друге стране, велики број љубитеља лова и ловаца могли би постати одличан промотер железнице и нови заљубљеници у путовање возовима.

У сваком смислу те речи, овакво заједништво ловаца и железнице у најбољем значењу те речи представља: ДОБАР ПОГЛЕД!

НЕНАД СТАНИСАВЉЕВИЋ
ДИРЕКТОР МЕДИЈА ЦЕНТРА
„ЖЕЛЕЗНИЦА СРБИЈЕ“ АД

